

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА

«Затверджую»

Ректор

Львівського національного університету
імені Івана Франка

В.П. Мельник

Освітньо-наукова програма
підготовки доктора філософії
в аспірантурі Львівського національного університету імені Івана Франка
за спеціальністю **061 Журналістика**
(освітньо-наукова програма рекомендована до впровадження Вченою радою
Львівського національного університету імені Івана Франка
протокол № 20/5 від 25.05.2016 року)

Галузь науки: **06 Журналістика**

Обсяг освітньої складової програми: **40 кредитів ЄКТС**

Термін навчання: **чотири роки**

Форма навчання: **денна, вечірня, заочна**

“Погоджено”

Проректор з наукової роботи

Львівського національного університету
імені Івана Франка

Р.Є. Гладішевський

“Погоджено”

Завідувач відділу аспірантури і

докторантури Львівського національного
університету імені Івана Франка

М.М. Дацик

1. Загальна характеристика освітньо-наукової програми

Освітньо-наукова програма підготовки доктора філософії чинна у Львівському національному університеті імені Івана Франка.

Науковий ступінь: **доктор філософії** з галузі знань **06 Журналістика** за спеціальністю **061 Журналістика**.

Спеціалізація: **теорія та історія журналістики**.

Освітній рівень: **третій (освітньо-науковий) рівень вищої освіти**.

Нормативний термін навчання: **чотири роки**.

Форма навчання: **денна, заочна**.

Виконання освітньо-наукової програми є необхідною умовою академічної підготовки фахівця кваліфікації доктора філософії за спеціальністю 061 Журналістика.

Програма встановлює:

– нормативний зміст навчання у Львівському національному університеті імені Івана Франка, обсяг і рівень засвоєння у процесі підготовки відповідно до вимог освітньо-кваліфікаційної характеристики “доктор філософії” з галузі знань 06 Журналістика за спеціальністю 061 Журналістика;

– перелік навчальних дисциплін підготовки доктора філософії;

– термін навчання.

Програма призначена для сертифікації доктора філософії та атестації випускника аспірантури Львівського національного університету імені Івана Франка.

2. Зміст освітньо-наукової програми

Освітньо-наукова програма складається з освітньої та наукової складових:

1. Професійна теоретична підготовка, що забезпечує підвищення освітнього рівня за відповідною спеціальністю і яка містить нормативні дисципліни і дисципліни вільного вибору аспіранта, розподілені між такими складовими: глибинні знання зі спеціальності, загальнонаукові компетентності, універсальні навички та мовні компетентності.

2. Науково-дослідна робота.

3. Підготовка та захист дисертаційної роботи.

Розподіл складових освітньо-наукової програми підготовки доктора філософії та обов'язкового навчального часу за циклами приведено у Таблиці 1.

Таблиця 1

№	Цикл дисциплін	Навчальні години	Кредити
1	Професійна теоретична підготовка	1200	40
1.1	Нормативні навчальні дисципліни	660	22
1.1.1	Глибинні знання зі спеціальності	210	7
1.1.2	Загальнонаукові компетентності	120	4
1.1.3	Універсальні навички	120	4
1.1.4	Мовні компетентності	210	7
1.2	Дисципліни вибору аспіранта	540	18
1.2.1	Глибинні знання зі спеціальності	270	9
1.2.2	Загальнонаукові компетентності	270	9
2	Науково-дослідна робота	–	–
3	Підготовка та захист дисертаційної роботи	–	–

Нормативний зміст освітньо-наукової програми:

1. Система знань у вигляді переліку дисциплін з мінімальною кількістю навчальних годин/кредитів.

2. Анотації навчальних дисциплін.
3. Присвоєння кваліфікації доктора філософії з галузі знань 06 Журналістика здійснюється після виконання освітньої складової та захисту дисертаційної роботи.
4. Університет має право у встановленому порядку змінювати назви навчальних дисциплін.

3. Мета і завдання освітньо-наукової програми

Метою освітньо-наукової програми підготовки доктора філософії з журналістики є розвиток загальних і фахових компетентностей для забезпечення підготовки кадрів вищої кваліфікації для здійснення науково-дослідної діяльності, аналітичної роботи, наукового консультування, а також у науково-педагогічній діяльності.

До основних завдань належать:

- Поглиблення теоретичної загальноуніверситетської та фахової підготовки.
- Підвищення рівня професійної та викладацької майстерності.
- Здобуття теоретичних знань, умінь, навичок та інших компетентностей, достатніх для продукування нових ідей, розв'язання комплексних проблем у галузі журналістика.
- Розвиток науково-дослідних навичок для здійснення самостійних наукових досліджень.
- Розвиток навичок у написанні та оформленні результатів наукових робіт.
- Набуття знань і практичних навичок викладання у вищих навчальних закладах.

4. Система оцінювання

Результати навчальної діяльності аспіранта оцінюють за 100-бальною шкалою. Форми контролю – іспит або залік.

Співвідношення аудиторних годин і годин для самостійної роботи – 0,818.

5. Науково-дослідна робота аспіранта

Аспірант проводить наукові дослідження згідно з індивідуальним планом наукової роботи, в якому визначаються зміст, терміни виконання та обсяг науково-дослідних робіт. Індивідуальний план наукової роботи здобувач погоджує з науковим керівником і Вчена рада Університету затверджує план протягом двох місяців з дня зарахування здобувача до аспірантури.

6. Педагогічна практика аспіранта

Педагогічну практику аспірант проходить згідно з планом впродовж другого та третього року навчання в аспірантурі.

7. Програмні компетентності випускника аспірантури

У результаті навчання в аспірантурі здобувач повинен здобути компетентності розв'язувати комплексні проблеми в галузі професійної та/або дослідницько-інноваційної діяльності, що передбачає глибоке переосмислення наявних і створення нових цілісних знань та/або професійної практики, які включають:

- Найбільш передові концептуальні та методологічні знання в галузі науково-дослідної та/або професійної діяльності і на межі предметних галузей (Знання та розуміння / Knowledge and understanding).

– Розроблення та реалізація проектів, включаючи власні дослідження, які дають можливість переосмислити наявне та створити нове цілісне знання та/або професійну практику, і розв’язання значущих соціальних, наукових, культурних, етичних та інших проблем (Застосування знань та розуміння / Applying knowledge and understanding).

– Критичний аналіз, оцінка та синтез нових і складних ідей (Формування тверджень / Making judgements).

– Спілкування в діалоговому режимі з широкою науковою спільнотою та громадськістю в певній галузі наукової та/або професійної діяльності (Комунікативні навички / Communication skills).

– Ініціювання інноваційних комплексних проектів, лідерство та повна автономність під час їхньої реалізації. Соціальна відповідальність за результати прийняття стратегічних рішень. Здатність саморозвиватися і самовдосконалюватися впродовж життя, відповідальність за навчання інших (Навички навчання / Learning skills).

8. Розподіл змісту освітньо-наукової програми та навчальний час за дисциплінами підготовки

Дисципліна	Загальний обсяг	
	Кредити	Години
1. НОРМАТИВНІ ДИСЦИПЛІНИ		
Сучасні проблеми науки про журналістику	3	90
Науковий семінар	4	120
Філософія	4	120
Педагогічна практика	4	120
Іноземна мова за фаховим спрямуванням	7	210
Всього	22	660
2. ДИСЦИПЛІНИ ВІЛЬНОГО ВИБОРУ АСПІРАНТА		
1) Сучасна українська телевізійна і радіопубліцистика 2) Історіософія української журналістики 3) Сучасний український інформаційний ринок 4) Медіа-філософія	3	90
1) Світоглядна публіцистика за кордоном 2) Преса як засіб протидії гібридній війні 3) Україна у світових мас-медіа 4) Видатні постаті у світових мас-медіа 5) Концепція сучасного періодичного видання	3	90
1) Інформаційна війна в теле- і радіоефірі 2) Розважальна комунікація 3) Лінгвокреативні тенденції в ефірному мовленні 4) Гібридні війни в соціальних мережах	3	90
1) Педагогіка вищої школи 2) Методологія підготовки наукової публікації	3	90
1) Психологія вищої школи 2) Підготовка науково-інноваційного проекту	3	90
1) Інформаційні технології та програмування 2) Інтелектуальна власність і трансфер технологій	3	90

3) Інновації та підприємництво		
Всього	18	540
Всього за час навчання	40	1200

9. Анотації дисциплін

1. НОРМАТИВНІ ДИСЦИПЛІНИ

“Сучасні проблеми науки про журналістику”

Мета: формування необхідних теоретичних знань і практичних навиків для інтерпретації, моделювання, конструювання і систематизації з метою творення нових понять, напрямів досліджень і способів розв’язання проблем в науці про журналістику традиційними і новими науковими методами.

Предмет: теоретичні напрацювання з теорії і практики журналістики, теорії масових комунікацій і теорій масової інформації, історія, сучасний досвід функціонування зарубіжної преси в контексті дотримання неупередженості, збалансованості, своєчасності й актуальності.

Зміст курсу:

- Історіософія журналістики: ретроспектива від зародження до глобалізації.
- Науково-методологічна основа досліджень із журналістики.
- Концепції свободи друку.
- Наукові школи журналістики.
- Основні журналістські теорії.
- Моделі масової комунікації та журналістики.
- Когнітивні теорії у забезпеченні інформаційного балансу.

Місце дисципліни у структурі курсу: аспірант вивчає на третьому році навчання.

“Науковий семінар”

Мета: вдосконалення навичок представлення власних наукових результатів (у тому числі іноземною мовою), аналізі доповідей інших науковців щодо нових результатів, концепцій і теорій, кваліфікованому веденні наукових дискусій.

Предмет: нові результати, концепції, теорії, підготовка наукової доповіді (текст, презентація), відповіді на питання, ведення дискусії.

Місце дисципліни у структурі курсу: аспірант бере участь у науковому семінарі впродовж першого-четвертого років навчання.

“Філософія”

Мета: формування комплексу знань про головні особливості філософського та інтелектуального процесу в ХХ – початку ХХІ століть в їхньому зв’язку з сучасним цивілізаційним, соціальним, культурним і науковим поступом.

Предмет: світоглядне, духовно-практичне, морально-етичне й теоретичне відношення людини до реальності та головні інтелектуальні чинники її перетворення й суб’єктивного преображення особи.

Зміст курсу:

• Виникнення філософії та її актуальність: світогляд, філософія, метафізика і наука. Глобальні виклики перед розумом і філософією.

- Лінгвістичний поворот, витоки аналітичної філософії та її сучасний стан.
- Позитивістська та екзистенційна традиції в сучасній філософії як парадигмальне виявлення саєнтизму та антисаєнтизму.
- Метафізика та онтологія в аспекті некласичної філософії
- Природа знання, джерела його істинності та межі наукового пізнання.

- Проблематика розуму і свідомості та її осягнення у феноменології й герменевтиці.
- Філософія «втіленого розуму» в аспекті розвитку когнітивістики.
- Класична, неklasична й посткласична моделі розвитку науки.
- Філософська антропологія і проблема людини.
- Соціальна філософія та філософія історії й культури.
- Ситуація постмодернізму в сучасній філософії та її семіотичне обумовленість.

Місце дисципліни в структурі курсу: аспіранти вивчають на першому році навчання.

“Педагогічна практика”

Мета: вдосконалення знань, формування в аспірантів системи умінь самоорганізації педагогічної діяльності, набуття педагогічного досвіду організації освітнього процесу у вищому навчальному закладі.

Предмет: практична педагогічна діяльність як викладача, адаптація до освітнього середовища вищого навчального закладу.

Зміст практики:

- Відвідування й аналіз навчальних занять, проведених викладачами у закладі вищої освіти.
- Визначення концептуальних засад організації педагогічної діяльності у вищій школі.
- Ознайомлення з робочою програмою, змістом навчального курсу (за фахом).
- Планування структури, розроблення методики й здійснення підготовки до проведення лекційних, семінарських, практичних, лабораторних занять.
- Підготовка навчально-методичного забезпечення освітнього процесу у вищій школі.
- Написання конспектів навчальних занять.
- Налагодження контакту й організація педагогічної взаємодії зі студентами.
- Проведення різних за формою навчальних занять.
- Здійснення аналізу проведених колегами та самостійно організованих навчальних занять;
- Організація самостійної роботи студентів.
- Впровадження у навчальний процес інноваційних освітніх технологій та авторських методик.
- Вироблення індивідуального стилю організації педагогічної взаємодії та навчально-пізнавальної діяльності студентів.
- Аналіз педагогічних ситуацій та самостійне прийняття рішень щодо вирішення проблем.

Місце дисципліни у структурі курсу: аспіранти проходять на третьому році навчання.

“Іноземна мова за фаховим спрямуванням ”

Мета: формування мовної і мовленнєвої компетентностей аспірантів на рівні С 1, які забезпечать можливість вільно спілкуватися та ефективно реалізовувати науково-професійні цілі іноземною мовою.

Предмет: граматичні, стилістичні та дискурсивні аспекти іноземної мови науково-професійного спрямування.

Зміст курсу:

- основні морфологічні і синтаксичні категорії іншомовного наукового мовлення;
- провідні характеристики наукового стилю;
- засоби вираження певних комунікативних інтенцій;

- техніки читання наукових текстів іноземними мовами;
- формальні правила семантичних та текстових моделей породження висловлювань, притаманних науковій сфері;
- техніки написання анотацій і рефератів;
- створення презентацій для міжнародних наукових конференцій;
- структура і композиція основних видів наукових текстів;
- структура і композиція усних повідомлень на наукову тематику;
- алгоритми написання наукових текстів;
- види науково-професійної кореспонденції іноземними мовами.

Місце дисципліни у структурі курсу: аспіранти вивчають на першому році навчання.

2. ДИСЦИПЛІНИ ВІЛЬНОГО ВИБОРУ АСПІРАНТА

“Сучасна українська телевізійна і радіопубліцистика”

Мета: формування необхідних теоретичних знань і практичних навиків, які є основою глибокого розуміння сутності телевізійної й радіопубліцистики – своєрідної сфери духовно-інтелектуального виду творчої діяльності, вираженої у живому слові, зображенні та акустичній характеристиці актуальних проблем функціонування українського національного життєвого середовища.

Предмет: соціальні стосунки між людьми, політико-ідеологічний, національно-громадянський, соціально-духовний, людинознавчий аспект науково-освітніх, виробничих, економічних, морально-етичних, мовно-культурних, мистецьких та інших явищ і проблем українського державотворення.

Зміст курсу:

- Телевізійна й радіопубліцистика – вершинне явище теле- і радіожурналістики, її серцевина – потребує особливо високої творчо-дослідницької майстерності, найповнішої реалізації функцій і принципів діяльності телебачення і радіомовлення, які покликані сприяти формуванню у людей української національно-громадянської ідентичності, державницького мислення як мислення національно-гуманного, демократичного, соборного, відповідального за особисту долю, долю родини, України.

- Сукупність звукових і зображальних фактів (документальні записи і фільмування людей), акустична і зображальна характеристика подій, явища, проблеми творять зміст теле- й радіопубліцистики, яка також характеризується особливостями мовної структури як художньо-публіцистичного, так й інформаційно-аналітичного мовлення.

- Телевізійну й радіопубліцистику виокремлюють своєрідне поєднання раціонального (аналіз, синтез, порівняння, узагальнення, абстрагування) й емоційного (усне слово, відеозображення, шуми – акустична характеристика подій, музика).

- У демократичних країнах світу телебачення і радіомовлення пройняті духом держави, тобто вони державотворчі, патріотичні, об'єднують суспільство на мовно-національних засадах. І лише в цих рамках телевізійна- й радіопубліцистика плюралістична, вільнодумна й незалежна. Кожна держава на законодавчому рівні дбає, щоб енергія слова і зображення не спрямовувалася на руйнацію національних державних підпор.

- Інформаційна і військова агресія Російської Федерації проти України загострила наукові і публічні дискусії стосовно призначення, функцій, принципів телевізійної й радіопубліцистики. Ознайомлення і оцінка публіцистичних теле- і радіопередач ґрунтується на переконанні, що до національного потрібно ставитись як до феномену і вічного джерела ідентичності, утвердження якої є найвищою за умов адекватності (природної комфортності) життєвого середовища – мови, культури, моралі, духовності, позитивних звичаїв, які творять соціокультурну історично зумовлену людську спільноту.

- Зasadничим у публіцистичній творчості є розуміння, що кожний телевізійний і радіоматеріал журналіста, які б ідеї він не сповідував, має бути спрямований на об'єднання Сходу, Заходу, Півдня, Півночі українського суспільства, згуртування, глибоку інтеграцію

різних областей в єдиний державний організм з відповідними українськими національними пріоритетами в економіці, політиці, культурі, мові, інформаційному просторі.

- Міжнародна концепція державного суверенітету передбачає право бути господарем інформаційного простору на своїй території, визначати політику в цій галузі, яка має гарантувати національну безпеку. Інтегрування Української держави в єдине інформаційне суспільство здійснюється на основі Конституції України, Законів «Про інформацію», «Про телебачення і радіомовлення», «Про суспільне телебачення і радіомовлення України», засад державної політики України в галузі прав людини, міжнародних договорів та угод, ратифікованих Україною, загальної Декларації прав людини, загальновизнаних норм і принципів міжнародного права. Свобода руху інформації у теле- і радіопросторі, якість та швидкість творення її жанрових різновидів українською мовою є інтегральним показником і водночас доленосним чинником розвитку української нації.

- У будь-якій теле- й радіопубліцистичній передачі відчутна особистість автора, його ідейно-політична заангажованість, морально-психологічний стан, життєвий досвід, інтелектуальний розвиток, ставлення до предмета розмови, вибору теми, добору фактів, їх аналіз, осмислення, форма подачі матеріалу. Головним засобом забезпечення позитивного впливу на телеглядачів і радіослухачів публіцистичних телевізійних і радіотворів є органічна внутрішня щирість, безпосередність, національна переконаність автора. Байдушність публіциста відвертає увагу реципієнтів. Усвідомлення морально-духовної впевненості, аргументованість публіцистичного виступу забезпечує позитивний вплив на раціональну й емоційну сфери сприймання. Телевізійна й радіопубліцистика таким чином виконує свою специфічну соціально-педагогічну місію, адже вона на значно вищому рівні сприяє практично-духовному освоєнню дійсності.

- Методика професійного аналізу змістово-тематичної наповненості телевізійних і радіопередач на предмет не лише позитивного, а й негативного впливу на аудиторію, бо «забруднює» життєве середовище агресивною, насильницькою, порнографічною чужомовною масовою культурою, цинічною рекламою.

- Створення телевізійної або радіопередачі, у якій публіцистичними засобами розкривається гуманістичний зміст української національної ідеї, показується, що її складовою сутністю є державна незалежність, самодостатня цінність особистості, добробут, високий рівень культури, розвинена самоповага, господарська дбайливість, чесність, порядність, патріотизм, взаємодопомога.

Місце дисципліни у структурі курсу: аспірант вивчає на другому році навчання.

“Історіософія української журналістики”

Мета: формування необхідних історичних знань, які дадуть змогу аналізувати філософський аспект теорії та історії української журналістики як складного і важливого феномену української історії і вміння застосувати набуті теоретичні знання на практиці.

Предмет: закономірності й особливості розвитку української журналістики, її методологічні та ідейно-концептуальні засади.

Зміст курсу:

- Розуміння філософського аспекту гуманітарних дисциплін, зокрема теорії та історії журналістики.

- Розуміння журналістики як складного суспільно-політичного феномену української історії.

- Основні закономірності й тенденції сучасної журналістики.

- Основні методологічні ідеї та ідейно-концептуальні засади історії української журналістики.

- Усвідомлення теоретичних проблем журналістики у світлі сучасної філософської думки.

Місце дисципліни у структурі курсу: аспірант вивчає на другому році навчання.

“Сучасний український інформаційний ринок”

Мета: формування необхідних теоретичних знань і практичних навиків фахової поведінки в умовах сучасного українського інформаційного ринку та його аналізу.

Предмет: особливості сучасного інформаційного ринку України, історія його формування та тенденції розвитку.

Зміст курсу:

- Зміст поняття «інформаційний ринок».
- Історія формування українського інформаційного ринку.
- Складові інформаційного ринку України.
- Вплив зовнішніх чинників на український інформаційний ринок.
- Інформаційні війни.
- Конкуренція на інформаційному ринку.
- Тенденції розвитку українського інформаційного ринку.

Місце дисципліни у структурі курсу: аспірант вивчає на другому році навчання.

“Медіафілософія”

Мета: формування необхідних теоретичних знань і практичних навиків, які уможливають розуміння проблем медіафілософії, закономірностей і тенденцій розвитку медій, відповідних теорій і концепцій, системний підхід при розгляді сучасної журналістики, міждисциплінарні методи, дослідження медіасередовища. Уміння застосовувати набуті медіафілософські знання, зокрема концепцію екології інформації та похідні від неї теорії для розв'язування фундаментальних та прикладних проблем медіагалузі.

Предмет: загальні систематизовані знання у сфері медій як складової інформаційної сфери.

Зміст курсу:

- Розуміння головних проблем і тенденцій розвитку медій у сучасному світі.
- Усвідомленні ролі і місця журналістики в соціальних процесах.
- Осмислення проблем, які виникають на перетині медіа-технологій та

журналістики.

Місце дисципліни у структурі курсу: аспірант вивчає на другому році навчання.

“Світоглядна публіцистика за кордоном”

Мета: осмислити ресурс і потенціал сучасної світової публіцистики за кордоном.

Предмет: найважливіші публіцистичні тексти зарубіжних авторів (насамперед з Польщі, Італії, Франції, США, Великобританії, Росії, Німеччини тощо), основні аргументаційні прийоми в сучасному публіцистичному тексті, його аксіологічні та деонтологічні основи.

Зміст курсу:

• Світоглядна публіцистика за кордоном: основні характеристики. Концепція М. Шлемкевича. Світоглядна публіцистика і світоглядна журналістика.

- Макротекст у публіцистиці: дефініції, основні представники, аксіосфера.
- Призначення світоглядної публіцистики в нових геоінформаційних умовах.
- Концептосфера сучасної світоглядної публіцистики за кордоном.
- «Тиранія моменту» Томаса Гіланда Еріксена.
- Концепція Олега Гонзалеса де Кардедала.
- «Диктатура релятивізму» Роберто де Маттеї.
- «Межі свободи» Маріон Дьонгофф.
- «Тиранія моменту» Алена Фінкелькрота.
- Публіцистичність текстів Світлани Алексієвич.

Місце дисципліни у структурі курсу: аспіранти вивчають на другому році навчання.

“Преса як засіб протидії гібридній війні”

Мета: формування необхідних теоретичних знань, набуття яких дасть змогу реалізувати їх у написанні публікацій відповідної тематики.

Предмет: теоретичні засади функціонування преси в умовах сучасної інформаційної війни, зокрема гібридної війни як специфічного газетного дискурсу.

Зміст курсу:

- Теоретична основа курсу і знання основних понять.
- «Гібридна війна» як теоретичний дискурс.
- Можливості преси як засобу масової інформації у протидії гібридній війні.
- Розуміння політичних передумов гібридної війни.
- Системність в опрацюванні плану протидії гібридній війні на рівні видання певного типу (газета і журнал, видання регіональне і всеукраїнське).

Місце дисципліни у структурі курсу: аспіранти вивчають на другому році навчання.

“Україна у світових мас-медіа”

Мета курсу – формування необхідних теоретичних знань і практичних навиків для осмислення образу України у світових інформаційних потоках та визначення шляхів утвердження позитивної української перспективи у глобальній масовій свідомості.

Предмет: українська і навколоукраїнська проблематика у баченні провідних видань світу, зарубіжних публіцистів, аналітиків.

Зміст курсу:

- Журналістський, публіцистичний досвід різних країн та континентів.
- Конфігурація сил у глобальному інформаційному протистоянні.
- Важливість адекватної картини України у світових медіа.
- Важливість утвердження і закріплення України як самостійного суб’єкта у світовому інформаційному просторі.
- Провідні тенденції постановки української проблеми у світових медіа.
- Роль і місце України у світі крізь призму мас-медіа.
- Кон’юнктура, яка впливає на позицію провідних світових видань щодо принципів для України проблем.

Місце дисципліни у структурі курсу: аспірант вивчає на другому році навчання.

“Видатні постаті у світових мас-медіа”

Мета: сформувати цілісне уявлення про призначення публіциста-концептуаліста на прикладі видатних представників мас-медіа світу.

Предмет: найновіші наукові дослідження у сфері персонального журналізму. основні світоглядні орієнтири статей, есе, інтерв’ю, досліджень, розслідувань з проєкцією на використання цього досвіду в журналістській та науковій праці, а також цілісна модель проблемної публікації за такою схемою: постановка проблеми-добір аргументації-композиція-мовностилістичні ознаки.

Зміст курсу:

- Формування світоглядних орієнтирів у програмних публікаціях провідних публіцистів світу.
- Епічне бачення світу в контексті розвитку цивілізації.
- Специфіка творчої манери Маркеса, Гавела, Сверстюка та ін.
- Формування сенсів провідними опінієтворчими виданнями світу.
- Модель тексту персонального журналізму.
- Тенденції розвитку світу у публіцистиці видатних творчих особистостей: проєкція на Україну.

Місце дисципліни у структурі курсу: аспіранти вивчають на другому році навчання.

“Концепція сучасного періодичного видання”

Мета: формування необхідних теоретичних знань і практичних навиків, які дозволяють визначати рейтингові газетні та журнальні періодичні видання України, встановити фактори та чинники їх успішної діяльності, моделювати концепцію нових перспективних медійних друкованих проєктів, економічно обґрунтовувати їх тематичний напрям, структуру та тематику виступів.

Предметом вивчення нормативної дисципліни є газетно-журнальний ринок України, особливості його функціонування на місцевому, регіональному та всеукраїнському рівнях.

Зміст курсу:

- системний аналіз структури, поліграфічного оформлення, обсягу, формату, тематики періодики, її змісту та періодичності, з'ясування стану і тенденції українського медійного ринку на обласному, регіональному та всеукраїнському рівнях у таких сегментах:
 - газетна періодика,
 - журнальні видання,
 - корпоративна преса,
 - розважальні друковані видання.
- обґрунтування у власних проектах нових друкованих ЗМІ, організаційно-структурного та кадрового забезпечення редакційних колективів.

Місце дисципліни у структурі курсу: аспіранти вивчають на другому році навчання.

“Інформаційна війна в теле- і радіоєфірі”

Мета: формування потрібних теоретичних знань і професійних практичних навиків стосовно наукового розуміння сутності та особливостей інформаційної війни в телевізійному і радіоєфірі, яка є спланованою, цілеспрямованою дією для досягнення інформаційної переваги над інформацією та інформаційними системами супротивника та одночасному захисті власної інформації, процесів, що ґрунтуються на інформації та інформаційних системах.

Предмет: чинники інформаційної війни, у якій потужно використовуються телебачення і радіо: створення атмосфери бездуховності й аморальності, негативного відношення до культурної спадщини противника; маніпулювання суспільною свідомістю соціальних груп населення країни з метою створення політичної напруженості та хаосу; дестабілізація політичних відносин між партіями, об'єднаннями й рухами з метою провокації конфліктів, розпалення недовіри, підозрливості, загострення політичної боротьби, провокування репресій проти опозиції і навіть громадянської війни; зниження рівня інформаційного забезпечення органів влади й управління, інспірація помилкових управлінських рішень; дезінформація населення про роботу державних органів, підрив їхнього авторитету, дискредитація органів управління; підрив міжнародного авторитету держави, її співробітництва з іншими країнами; нанесення збитку життєво важливим інтересам держави в політичній, економічній, оборонній та інших сферах.

Зміст курсу:

- Головні ознаки маніпулювання масами: 1) вид духовного, психологічного впливу, що відбувається таємно, а отже, і на шкоду тим людям, на яких воно спрямовано; 2) маніпуляція – це прихований вплив, процес якого не повинен бути помічений об'єктом маніпуляції; 3) маніпуляція – це вплив, який вимагає значної майстерності і знань. Маніпулювання дає змогу розширювати або звужувати свідомість людини залежно від поставленої мети.
- Складники психологічної війни в теле- і радіоєфірі: внесення в суспільну та індивідуальну свідомість ворожих шкідливих ідей та поглядів; дезорієнтація та дезінформація мас; послаблення певних переконань, моральних настанов; залякування свого народу образом ворога; залякування супротивника власною могутністю.
- Методи інформаційної агресії Російської Федерації проти України: дезінформація та маніпулювання; маніпулятивна пропаганда; диверсифікація громадської думки; психологічний та психотропний тиск; поширення чуток.
- Маніпулятивна російська пропаганда використовує як традиційні методи – дезінформацію, напівправду і навішування ярликів, також величезну кількість сучасної інформаційної зброї, включаючи електронні ЗМІ, цифрові комунікації, блоги та соціальні мережі. Як результат, замість «братнього народу» в часи Радянського Союзу тепер для пересічного росіянина українці – «фашисти», «нацисти», «бандерівці», «американські маріонетки», а в Києві править «ворожа хунта».
- Форми психологічного тиску засобами телебачення і радіо: доведення до об'єкта відомостей про реальні чи неіснуючі загрози та небезпеки; прогнози щодо репресій,

переслідувань, убивств тощо; шантажування; повідомлення про здійснення вибухів, підпалів, масових отруєнь, захоплення заручників, інші терористичні акції. Поширеним прийомом психологічного тиску є так званий «телефонний тероризм». Використання російськими телеканалами проти українців забороненої технології «25-го кадру».

- Російські та промосковські електронні ЗМІ в Україні своїми програмами сприяють утвердженню кардинальної мети агресорів – не допустити всебічного формування і утвердження української національно-громадянської ідентичності, яка є найпотужнішим морально-психологічним підґрунтям, фундаментом розвитку української України. Чимало політиків, журналістів і науковців не усвідомлює, що права і свобода людини не повинні нівелювати, зневажати права і свободу нації на її історичній території. Нема Батьківщини без свободи і свободи – без Батьківщини, але без свободи нації забезпечити права людини неможливо.

- Будь-яке медіавиробництво, що зачіпає інтереси і потреби тієї чи іншої людини або українського суспільства загалом – незалежно від того, чи стосується соціальних проблем, політики, економіки культури тощо, – повинно ґрунтуватися на ідеології україноцентризму, високому патріотичному професіоналізмі, бути спрямоване не тільки на правдиве, об'єктивне інформування своєї аудиторії, а й на формування здорових морально-психологічних якостей, національної свідомості, державницького мислення, людської і громадянської гідності.

- Методика створення телевізійного, або радіоматеріалу, в якому акцентується, що Україна має всі можливості показувати Росії приклад цивілізованого розвитку. Треба тільки, щоби телебачення і радіо, як і всі ЗМІ, запровадили змагання чеснот. Адже медіасфера – це засіб породження і тиражування певних меседжів у суспільній свідомості. Якщо телебачення і радіо пропагує певні ідеї, то вони починають жити у свідомості людей. Та людина, яку запрошують на телебачення і радіо, повинна виражати позитивну суспільну думку, адекватно, з історичною тяглістю та авторитетом. Її думки можуть бути непопулярними, але ні в якому разі – не антиукраїнськими, не протизаконними. Адже йдеться не лише про безпеку, а про територіальну цілісність України, то давати слово тим, хто розриває її на частини, – безвідповідально, аморально.

Місце дисципліни у структурі курсу: аспірант вивчає на другому році навчання.

“Розважальна комунікація”

Мета: формування потрібних теоретичних знань і професійних практичних навиків, які є основою глибокого розуміння психологічної потреби особи у розумовому відпочинку, розслабленні, відновленні морально-душевних і певною мірою фізичних сил, у чому стають у нагоді розважальні телевізійні й радіопрограми.

Предмет: особливості розважальних телевізійних і радіопрограм в інформаційному просторі України, до яких належать шоу, ранкові шоу, реаліті-шоу, ток-шоу, талант-шоу, гумористичні, кулінарні програми, розіграші, спортивні, дитячі передачі, у яких присутні розважальні елементи, а також музичні програми: від народної пісні до опери, від концертів симфонічної музики до програм із використанням найсучасніших “біт”, “рок”, “диско”.

Зміст курсу:

- Розуміння сутності розважальної телерадіокомунікації. Адже розважальні телерадіопередачі можуть сприяти формуванню високих духовно-національних цінностей і – навпаки негативно впливати на морально-духовне виховання.

- Розважальну функцію телебачення і радіомовлення сьогодні найбільше критикують, вона найменш досліджена, хоча з-поміж інших функцій мас-медіа вона разом з інформаційною є домінуючою в теле- і радіоефірі.

- Спільні ознаки-характеристики розважальних теле- і радіопрограм: легкість змісту сценарію на сприйняття; дух змагання, співпереживання, залучення глядачів і слухачів до участі (смс-голосування, дзвінки у студію, участь у конкурсах тощо); задоволення глядачів і слухачів від перегляду і слухання передач, релаксація фізичних сил;

креативність способу реалізації змісту програми; інноваційність, несхожість між собою в організації проведення; індивідуальні особливості ведучого, його популярність.

- Елементи розважальності в телевізійних і радіопрограмах: азарт змагань, розваги, релаксуючий зміст, ескейпізм (відволікання від реальності), тимчасові перевтілення (вживання в образ), розкриття таємниць із життя зірок (сенсації), задоволення, комфорт.

- Критерії виявлення типології розважальних теле- і радіопрограм: рейтингові характеристики; довготривалість проекту в ефірі; широта охоплення проектом глядацької і слухацької аудиторії; рівень професіоналізму під час створення телерадіопродукту; емоційний вплив на глядацьку і слухацьку аудиторію; лексика програми та її соціальна значущість для глядачів і слухачів; колористика та зображальна естетика телевізійної програми; залучення глядачів і слухачів до участі (смс-інтернет-голосування, дзвінки до студії, участь у конкурсах тощо).

- Поділ розважальних теле- і радіопрограм на: суто розважальні, пізнавально-розважальні та інтелектуально-розважальні.

- Розважальні теле- і радіопрограми, що породжують у глядачів і слухачів псевдоестетичний конформізм, скептичне, а то й зневажливе ставлення до української національної культури, агресивність.

- Найвищий рівень агресії у так званій масовій культурі, що пропагує аморальність, жорстокість, вульгарність, зневагу, культ сили.

- Створення розважальних теле- і радіопрограм має ґрунтуватися на гігієні морально-духовного життя дітей, підлітків, юнацтва і молоді.

- Методика позитивного оцінювання розважальних теле- і радіопередач, які сприяють формуванню національної свідомості та гідності на засадах української мови, самобутності, традиційної культури та аналізу і осмислення підсвідомої агресії, яка перешкоджає утвердженню здорових морально-духовних цінностей, високохудожніх естетичних смаків, національно-громадянської ідентичності.

Місце дисципліни у структурі курсу: аспірант вивчає на другому році навчання.

“Лінгвокреативні тенденції в ефірному мовленні”

Мета: формування теоретичних та практичних знань про породження публічного тексту та його інтерпретацію, особливості звукової природи усності.

Предмет: теоретичні основи виникнення усного публічного тексту та лінгвокреативні тенденції сучасного публічного тексту.

Зміст курсу:

- Теорія креативності як важливий чинник інтелектуальної творчості.
- Ефірне мовлення як різновид усної мови.
- Особливості звукової природи усності.
- Теоретичні засади породження та інтерпретації ефірного тексту.
- Історія становлення і розвитку української публічної мови.
- Символіка ефірного тексту.

Місце дисципліни у структурі курсу: аспірант вивчає на другому році навчання.

“Гібридні війни в соціальних мережах”

Мета: розвиток вдумливого критичного мислення у працівників медійної сфери на основі вивчення специфіки використання соціальних мереж на сучасному етапі розвитку масових комунікацій.

Предмет: основні соціальні мережі, їх контент, методи використання з точки зору їх властивостей як інструмента інформаційного впливу на індивіда та широкі маси.

Зміст курсу:

- Специфіка алгоритму роботи соціальних мереж та його впливу на сприйняття інформації аудиторією.
- Пошук конкретних профілів та груп, які містять ознаки дезінформації.
- Визначення шляхів перевірки даних у соціальних мережах.

- Пошук методів протидії зловживанням інформацією у соціальних мережах з політичних, економічних та інших міркувань.
- Специфіка роботи у сучасних соціальних мережах (Facebook, Twitter, YouTube, SoundCloud та інших).
- Особливості впливу алгоритму роботи соціальних мереж на їх контент, його поширення та взаємодію між користувачами сервісу.
- Перевірка поданих у профілях та групах фактів та вміння відстежувати певні тенденції та здійснювати критичний аналіз публікацій і коментарів.
- Розрізнення відносно нейтральної інформації у соціальних мережах і спотвореної, заангажованої і тенденційної, яка фактично є елементом гібридної війни за посередництва нових медій, що ведеться у різних сферах – політичній, бізнесовій, соціальній.

Місце дисципліни у структурі курсу: аспірант вивчає на другому році навчання.

“Педагогіка вищої школи”

Мета: формування системи теоретичних знань і практичних умінь організації освітнього процесу, педагогічної спрямованості й особистісної концепції викладацької діяльності у вищій школі.

Предмет: філософія вищої освіти, педагогічна діяльність викладача вищої школи як система, організація освітнього процесу у вищій школі.

Зміст курсу:

- Теоретико-методологічні засади організації освітнього процесу у вищій школі.
- Мета, функції педагогічної діяльності, обов’язки викладача вищої школи.
- Науково-педагогічні, моральні цінності викладача.
- Система умінь педагогічної діяльності викладача у вищій школі.
- Складові, засоби педагогічної техніки, невербальної поведінки викладача.
 - Особливості, напрями організації діалогічного спілкування зі студентами.
 - Організація педагогічної взаємодії відповідно до індивідуально-типологічних особливостей студентів (типу темпераменту, виду інтелекту, стилю навчально-пізнавальної діяльності, типу соціальної поведінки).
 - Критерії професійної етики, педагогічного такту викладача.
 - Особливості, методи, прийоми емоційно-виховного впливу на поведінку студентів.
 - Шляхи, способи вирішення проблем дисципліни та конфліктів зі студентами.
 - Структура, психолого-педагогічні аспекти організації навчально-пізнавальної діяльності студентів.
 - Формування наукових понять, практичних умінь й навичок студентів.
 - Сучасні стратегії, методи навчання студентів.
 - Структура, зміст, процес організації лекції, практично-семінарського (лабораторного) заняття, самостійної роботи студентів.
 - Шляхи формування позитивної мотивації навчання студентів.
 - Норми, критерії оцінювання знань, умінь студентів, організація зворотного зв’язку в навчальному процесі.

Місце дисципліни у структурі курсу: аспіранти вивчають на другому році навчання.

“Методологія підготовки наукової публікації”

Мета: комплексно засвоїти методологію написання наукової публікації; наукові методи пізнання й осмислення понять, ідей та сенсів досліджень із журналістики; розуміти функції методології (продукування ідей, визначення комунікативних інтенцій, пізнання й пошук наукової інформації тощо); усвідомлено застосовувати загальнонаукові принципи

досліджень у різних видах наукових публікацій; засвоїти методiku наукових публікацій: засоби, техніку, працю з фактичним матеріалом.

Предмет: наукові публікації (монографії, статті, препринти, тези доповідей, наукові доповідь, автореферати та ін.).

Зміст курсу:

- Методологія (гр. methodos - спосіб, метод і logos - наука, знання) як вчення про наукові методи пізнання й осмислення понять, ідей та сенсів у дослідженнях на спеціальні теми. Функції методології (продукування ідей, визначення комунікативних інтенцій, пізнання й пошук наукової інформації тощо).
- Закордонні та українські наукові школи з методології і методики наукових досліджень.
- Методика наукових публікацій: засоби, техніки, праця з фактичним матеріалом.
- Різновиди наукових публікацій (монографія, стаття, препринт, тези доповідей, наукова доповідь, автореферат та ін.).
- Актуальність теми. Новизна.
- Мета і завдання дослідження.
- Об'єкт і предмет наукової публікації.
- Методика написання наукового тексту.
- Наукова термінологія із журналістики.
- Логічні принципи редагування наукового тексту.

Місце дисципліни у структурі курсу: аспірант вивчає на другому році навчання.

“Психологія вищої школи”

Мета: формування знань про психологічні особливості діяльності студентів і викладачів в рамках навчально-виховного процесу та практичних психологічних вмінь і навичок, необхідних у розробці ефективних методик викладання, результативного використання властивостей пізнавальних психічних процесів та особистісних якостей студентів для досягнення навчально-виховних цілей у вищій школі.

Предмет: суб'єкт-суб'єктні стосунки учасників навчально-виховного процесу у вищому навчальному закладі, психологічні особливості викладача та студента у їхній розвивальній взаємодії

Зміст курсу:

- Вища освіта як предмет психологічного аналізу. Предмет, завдання і методи психології вищої школи.
- Вікові особливості студентської молоді.
- Психологічні засади управління навчальним процесом у вищій школі.
- Діяльність студента, діяльність викладача.
- Мотивація діяльності студента і викладача. Вивчення навчальної мотивації студентів.
- Вища школа як інститут соціалізації людини. Особистість студента і викладача.
- Індивідуальні особливості студента і його адаптація до навчання у вищому навчальному закладі.
- Пізнавальна діяльність студентів Навчальні стилі, дослідження різних типів навчальних стилів та їхня корекція.
- Психологічні теорії як підґрунтя сучасних методик викладання у вищому навчальному закладі. Застосування психологічних теорій для створення ефективних методик викладання у вищому навчальному закладі.
- Роль переживань та вольових процесів і якостей особистості у навчальному процесі у вищому навчальному закладі.

- Спілкування у вищому навчальному закладі. Вироблення навичок ефективного спілкування. Психологічні засади інтерактивного навчання.
- Планування часу і кар'єри студентів та викладачів.
- Формування і розвиток студентської групи, її роль у навчальному процесі.

Місце дисципліни у структурі курсу: аспіранти вивчають на другому році навчання

“Підготовка науково-інноваційного проекту”

Мета: формування практичних навичок, які дозволять підготувати науково-інноваційний проект: вміння викласти короткий зміст проекту, описати проблематику дослідження із зазначенням об'єкту та предмету дослідження, проаналізувати стан дослідження проблеми і тематики, сформулювати мету, основні завдання проекту, обґрунтувати актуальність виконання завдань, визначити підходи, методи та засоби виконання проекту, спрогнозувати результати виконання проекту, їхню наукову новизну та практичну цінність.

Предмет: запит на фінансування науково-інноваційного проекту, формулювання проблематики, об'єкту, предмету та мети дослідження, аналіз відомостей про стан дослідження за обраною тематикою, прогнозування наукової новизни та практичної цінності очікуваних результатів.

Зміст курсу:

- Анотація – короткий зміст проекту.
- Проблематика дослідження – проблема, на вирішення якої спрямовано проект, об'єкт і предмет дослідження.
- Стан досліджень проблеми і тематики.
- Мета ідеї та робочі гіпотези проекту, основні завдання та їхня актуальність.
- Підхід, його новизна, методи, засоби та особливості досліджень за проектом.
- Очікувані результати виконання проекту та їхня наукова новизна.
- Практична цінність для економіки та суспільства.
- Доробок та досвід авторів за тематикою проекту.
- Етапи виконання проекту – план проведення робіт, зміст етапів виконання, очікувані результати за кожним етапом, звітна документація.
- Фінансове обґрунтування витрат для виконання проекту.

Місце дисципліни у структурі курсу: аспірант вивчає на другому році навчання.

“Інформаційні технології та програмування”

Мета: формування системи базових знань сучасних інформаційних технологій з елементами програмування за програмою наукової підготовки аспірантів; отримання знань про можливості сучасних комп'ютерів щодо практичного застосування; вивчення методів практичного використання стандартних засобів операційної системи комп'ютера; вивчення методик організації науково-педагогічної роботи з використанням комп'ютерів.

Предмет: математичні і системні принципи будови комп'ютерів сучасного рівня; програмування як метод розв'язування задач; операційна система комп'ютера і прикладні засоби використання; методи редагування текстових документів з елементами програмного опрацювання; табличне і графічне зображення даних наукових досліджень і програмування автоматичного аналізу; організація баз даних і систем забезпечення роботи з базами даних; планування і створення комп'ютерних презентацій з елементами програмованого керування; прикладні аспекти роботи в глобальній і локальній комп'ютерній мережі.

Зміст курсу:

- Математичні і системні принципи будови сучасних комп'ютерів.
- Дискретно-математичні основи моделювання методів наукових досліджень.
- Алгоритм і його властивості. Декомпозиція алгоритму на базові елементи прикладного засобу виконання.

- Операційна система комп'ютера і прикладні засоби використання. Організація взаємодії користувача з комп'ютером.
- Методи редагування текстових документів.
- Автоматизація опрацювання тексту на основі алгоритмів і елементів програмування.
- Табличне і графічне зображення даних наукових досліджень, використання електронних таблиць для розв'язування типових задач.
- Бази даних та їх застосування.
- Планування і створення комп'ютерних презентацій.
- Глобальні і локальні комп'ютерні мережі.

Місце дисципліни у структурі курсу: Курс читають у другому семестрі для аспірантів 2-го року навчання.

“Інтелектуальна власність і трансфер технологій”

Мета: формування теоретичних знань і практичних навиків, які дозволяють опанувати основні засади інституту інтелектуальної власності, вивчити правове регулювання і позиції судової практики щодо особливостей розгляду судових справ цієї категорії, вирішувати конкретні юридичні ситуації.

Предмет: теоретичні основи виникнення прав інтелектуальної власності, засади їх здійснення та захисту, характеристики основних інститутів інтелектуального права (авторське право, патентне право, засоби індивідуалізації товарів і учасників, договори про передання майнових прав інтелектуальної власності).

Зміст курсу:

- Суб'єкти та об'єкти права інтелектуальної власності
- Зміст прав інтелектуальної власності
- Авторське право і суміжні права
- Право інтелектуальної власності на винахід, корисну модель, промисловий зразок
- Право інтелектуальної власності на торговельну марку
- Право інтелектуальної власності на комерційне найменування
- Право інтелектуальної власності на географічне зазначення
- Право інтелектуальної власності на інші об'єкти інтелектуальної власності
- Захист прав інтелектуальної власності
- Передання майнових прав інтелектуальної власності
- Державне регулювання діяльності у сфері трансферу технологій
- Регулювання відносин інтелектуальної власності в країнах ЄС та США

Місце дисципліни у структурі курсу: особи, які здобувають ступінь доктора філософії, вивчають на другому році навчання.

“Інновації та підприємництво”

Мета: формування комплексу знань і навиків розроблення, впровадження інновацій та управління інноваційними процесами у підприємстві.

Предмет: закономірності, принципи та чинники розвитку інноваційних процесів у підприємницькій діяльності.

Зміст курсу:

- Інновації та економічний розвиток. Теоретичні основи інноваційної діяльності суб'єктів підприємництва.
- Основні категорії, принципи та методи управління інноваційною діяльністю суб'єктів підприємництва.

- Суть, етапи та інструменти організації інноваційного процесу у підприємстві.
- Формування та розвиток інноваційних бізнес-моделей. Інноваційні бізнес-проекти.
- Джерела та методи фінансування інноваційної діяльності.
- Інформаційно-аналітична база та показники моніторингу інноваційного розвитку суб'єктів підприємницької діяльності.
- Організаційні форми впровадження інноваційних проектів (технопарки, технополіси, бізнес-інкубатори). Ринок інновацій та його інфраструктура.
- Державна підтримка та регулювання інноваційної діяльності суб'єктів підприємництва. Національні інноваційні системи.

Місце дисципліни у структурі курсу: аспірант вивчає дисципліну на другому році навчання (4 семестр).

10. Графік виконання аспірантом індивідуального плану науково-дослідної роботи

Рік навчання	Робота над дисертацією	Публікація статей	Участь у конференціях
Перший рік			
1 семестр	Робота з літературними джерелами за темою дисертації. Вибір методів експериментальних досліджень.	–	–
2 семестр	Оптимізація методів експериментальних досліджень.	1	1
Другий рік			
3 семестр	Оформлення літературного огляду. Проведення експериментальних досліджень.	–	–
4 семестр	Проведення експериментальних досліджень.	1	2
Третій рік			
5 семестр	Проведення експериментальних досліджень.	–	–
6 семестр	Узагальнення результатів експериментальних досліджень.	1	2
Четвертий рік			
7 семестр	Формулювання висновків.	2	–
8 семестр	Оформлення дисертаційної роботи. Подання її до захисту. Захист.	–	–

11. Тематика дисертаційних досліджень аспірантів/ад'юнктів

Теми дисертаційних наукових досліджень відповідають галузі знань «Журналістика».

Тематика наукових досліджень розроблена професорсько-викладацьким складом факультету журналістики і передбачає такі аспекти та об'єкти розкриття теми:

- Аналіз контексту сучасних медіа української іміграції в США, насамперед україномовних телеканалів в окремих штатах, програм холдингу «Голос Америки», газети «Свобода» та ін. Визначення тенденції у формування програм і тематики друкованих ЗМІ щодо збереження української ідентичності.
- Дослідження російськомовної періодики в країнах ЄС (особливо в Німеччині, Італії, Франції, Чехії) для вихідців її колишніх республік СРСР. Класифікація проблематики, методів та прийомів впливу періодики на поведінку і суспільну позицію переміщення осіб. Поширення ідей «русского мира» в усталених демократія з метою руйнування останніх.
- Системне вивчення і дослідження процесів, що відбуваються на українському інформаційному ринку сучасну пору. Визначення ефективності правового поля для ЗМІ, та структуризація друкованих та електронних ЗМІ, прозорості власності.
- Всебічне вивчення народовської преси 1862-1900 рр. та дослідження її ролі у становленні інформаційного поля Галичини.
- Аналіз віршованого дискурсу, з'ясування його ролі та вплив на суспільно-політичне життя краю: аналіз та окреслення тематичних полів, дослідження шляхів творення тексту.
- Дослідження ключових тенденцій розвитку публіцистичної думки у сучасному Ірані в умовах виходу Ісламської республіки з міжнародної ізоляції.
- Дослідження специфіки польських медіарецепцій, основних ідеологем кремлівської пропаганди, а також визначити засади адекватного прочитання основних акцентів цієї пропаганди.
- Дослідження іміджу як складової сучасної цивілізації та імідж у структурі світу.
- Дослідження комунікативних особливостей взаємодії медій і суспільства. Трансформації медійного простору та конструювання віртуальної особистості.
- Дослідження параметрів популярний медій в процесі трансформації від таблоїдної преси – через радіо і телебачення – до нових медій.
- Дослідження природи різних медіумів в розрізі їх автономності та конкуренції на медійному ринку. Поняття ноосфери як небезпеки для біосфери.

Тематика:

1. Українська журналістика в країнах Європи: зародження, особливості функціонування. (Проф.Крупський І.В.)
2. Трансформація жанрів в сучасній українській пресі (кінець XIX-початок XX ст.). (Проф.Крупський І.В.)
3. Екологічні проблеми сучасної України та шляхи їх вирішення на сторінках української преси. (Проф.Крупський І.В.)
4. Сучасні медіа української діаспори в США і плекання національної ідентичності. (Доц.Присяжний М.П.)
5. Експансія російськомовної періодики в країнах ЄС на сучасному етапі. (доц.Присяжний М.П.)
6. Тенденції функціонування і розвитку українського інформаційного ринку. (Доц.Присяжний М.П.)
7. Медіаобраз Івана Франка в українських ЗМІ періоду незалежності (Доц.Тихолоз Б.С.)
8. Рецензія Івана Франка в західноукраїнській періодиці кінця XIX – першої половини XX ст. (Доц.Тихолоз Б.С.)

9. Радіомовлення і телебачення в системі формування української національної ідентичності. (Проф.Лизанчук В.В.)
10. Антиукраїнська інформаційно-психологічна агресія в телерадіофері. (Проф.Лизанчук В.В.)
11. Культура ефірного мовлення. (Проф.Лизанчук В.В.)
12. Міжкультурний діалог західного та ісламського світів (на прикладі творчості емблематичних постатей Європи, Близького Сходу). (Проф.Лось Й.Д.)
13. Публіцистика Ірану у період трансформації політичної системи країни. (Проф.Лось Й.Д.)
14. Польська преса про глобальні аспірації путіновської Росії. (Проф.Лось Й.Д.)
15. Візуалізовані тексти в ЗМІ: специфіка соціальних інтеракцій. (Проф.Яцимирська М.Г.)
16. Міжмовна та міжкультурна комунікація. (Проф.Яцимирська М.Г.)
17. Сучасні міжкультурні стилі: концепти та ідеї. (Проф.Яцимирська М.Г.)
18. Цивілізація іміджу: медійний аспект (Проф.Потятиник Б.В.)
19. Переживання часу в у медіа-просторі (Проф.Потятиник Б.В.)
20. Медії і віртуальна картина світу (Проф.Потятиник Б.В.)
21. Соціокультурний вимір популярних медій (Проф.Потятиник Б.В.)
22. Специфіка роботи воєнних журналістів (правовий і морально-етичний аспекти діяльності) (Проф.Кость С.А.)
23. Українська якісна періодика: порівняльний структурно-функціональний аналіз (Проф.Кость С.А.)

Ректор

В.Мельник